

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשון צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

ז' ניסן ה'תשפ"ה עלון מס' 508 פרשת ויקרא

בית מרן

נ"ש הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

זמני השבת:			
עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
רחובות	18:25	19:39	20:19
חיפה	18:43	19:40	20:17
ב"ש	18:35	19:41	20:18
ת"א	18:42	19:40	20:18
	18:42	19:41	20:16

המאמר המרכזי

מאת ראש המוסדות הרב עקיבא יגאל אבן דנאן שליט"א

ניסן נפילות או נפלאות

אשר גאלם מיד צר. מסביר מרן החיד"א הקדוש זיע"א (יוסף תהילות' שם) שהגימטריה של המילה 'גאולי' הינה - 50, רמז שהגאולה העתידה תהיה מ-נ' (50=) שערי בינה, והוא מסביר שזה מה שהבטיח הקב"ה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שהמילה נפלאות רומזת בתוכה ל-נ' פלאות. כלומר שבניגוד ליציאת מצרים שיצאנו לגאולה מ-49 שערי טומאה ל-49 שערי קדושה, הרי שבגאולה העתידה נצא מ-נ' שערי טומאה - הנפילה הכי גדולה, ל-נ' שערי קדושה - הקדושה הכי עליונה. וכך גם כותב במפורש "אור החיים" הקדוש זיע"א (שמות ג ח) "הובטחנו כי לעתיד לבוא ישפיע בנו אל עליון תורת חיים שבשער החמשים והשגתו הוא באמצעות הגליות ובפרט גלות האחרון אנו משיגים הדבר... דורות האחרונים באמצעות תורתם ישיגו ליכנס לשער ה-נ' ולהוציא בולעו מפיו, ואז ספו תמו בחינת הטומאה".

כלומר העליה שלנו היא כפי עומק הנפילה. ומכאן שבביאת המשיח נצטרך לקבל תורה וקדושה משער ה-50, הרי שלפני ביאת המשיח נצטרך לקום ולעלות משער ה-50 של הטומאה (עמוק יותר מהנפילה שהיתה בגלות מצרים).

לכן ניסן תחילתו נו"ן הרומזת לנפילה ולגאולה ראשונה ממצרים, ובסופו נו"ן גדולה (נו"ן סופית) הרומזת לגאולה האחרונה והסופית מהגלות הקשה. ובזה הוא גם ראש לכל החודשים, וגם ראשון לכל ההתחדשויות והעליות.

לא רק בגלות מצרים יצאנו בחודש ניסן משפל הטומאה והשיעבוד לגאולה וישועה, אלא גם בימי מרדכי ואסתר דוקא בחודש זה המן הרשע הפיל הפור (ראה מגילת אסתר ג ז "בחדש הראשון הוא חדש ניסן... הפיל פור הוא הגורל לפני המן"), ובו נגזרה הגזרה "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים". ובחודש זה עצמו הכל התהפך לטובה והמן נתלה ממחרת הפסח, ובו ביום טבעת המלך ובית המן נתנו למרדכי היהודי. וכך גם בגאולה הקרובה הבטיח הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה בברית בין הבתרים (שהיתה בחג הפסח) שבניסן אנו עתידים להיגאל (ראה תנחומא פרשת בא).

רמז לכך כתב מרן החיד"א זיע"א (פני דוד' פרשת בא) **שהגימטריה המדוייקת של המילים "החדש הזה לכם" (424=) היא משיח בן דוד (424=).**

יה"ר שאכן נזכה לראות כבר בניסן זה שכל העניינים מתהפכים לטובה ולברכה ונזכה לגאולה וישועה ברחמים.

בברכת שבת שלום וחג כשר ושמח

באהבה וברוב חיבה מבית תורה וחסד "עטרת מרדכי"

על חודש ניסן שבו אנו נגאלים נאמר בתורה: **"החדש הזה לכם ראש חודשים"** ראשון הוא לכם לחדשי השנה"

שואל "אור החיים" הקדוש זיע"א מדוע התורה חזרה וכפלה "ראש" ו"ראשון" ומה המשמעות "הזה"? ומסביר שניסן הוא "ראש" מלשון חשיבותו ומעלתו ביחס לכל שאר החודשים, כפי שאמרו חז"ל "בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל". והוא גם 'ראשון' שמניין החודשים יתחיל ממנו. ונאמר עליו 'הזה' - שהינו כינוי של הקב"ה שמתגלה עלינו בחודש זה - כפי שראו אותו בני"י על הים ואמרו "זה אל". והחודש הזה הוא - 'ראש', שבו אנו מתעלים לראש וגבהות על כל אומות העולם.

ופלא מדוע חודש כ"כ עליון וקדוש נקרא 'ניסן', שבתחילתו ובסופו נמצאת האות נו"ן המראה על נפילה וחרון אף (ראה ברכות ד ע"ב, שזו הסיבה שדוד המלך ע"ה לא כתבה במזמור קמ"ה 'תהילה לדוד')?

בס"ד נענה לשתי השאלות בתשובה אחת, **שכל דבר קדוש ועליון מתחיל בצער, וכל עליה מתחילה בנפילה**, ואכן ביום א' בניסן היה צער גדול שהסתלקו שני בני אהרן נדב ואביהו. **וגם המשיח, שאנו כל כך מחכים לו, נקרא בפי חז"ל** (סנהדרין צא-צז): **"בר נפילי" - כלומר בן הנפילה**, וכל גילוי מלכותו נקרא 'הקמת סוכת דוד הנפולת', כדברי הנביא (עמוס ט) **"ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפולת". ואכן רק מה שנופל קם!** כדברי המדרש (שחר טוב כז) **"אל תשמחי אויבתי כי נפילתי קמתי כי אשב בחשך ה' אור לי"** (מכילתא ח). שנו רבותינו מתוך כעס - רצון, מתוך אפילה - אורה, מתוך רוגז - רחמים, מתוך צרה - רווחה, מתוך ריחוק - קירוב, **מתוך נפילה - קימה...** - **כי נפילתי קמתי**, ומתוך נפילתן של צדיקים רוממותן, הדא הוא דכתיב 'אם נבלת בהתנשא' (משלי ל לב).

בכל התנ"ך ישנם 10 נוני"ם הפוכים: 3 מהם נמצאים בתורה הקדושה 2 מהם נמצאים דוקא בפרשה הנקראת "בהעלותך" (מקום הנפילה במקום העליה), ומסבירים חז"ל (שבת קטז) ששתי הנוני"ם הפוכים הללו באו במטרה להפריד בין 2 פורענויות המוזכרות שם בפרשה (במדבר פק י' לה-לו). כלומר **כדי להביא לעליה ולתקומה מפורענות, משתמשים דוקא בנו"ן.**

ועוד נו"ן הפוכה 1 נמצאת בסוף פרשת נח (בראשית יא לב) ומסביר רש"י (שם) "הנו"ן הפוכה, לומר לך עד אברם היה חרון אף של מקום בעולם". כלומר לפני עליה של אלפיים שנות תורה המתחילות באברהם, יש צער וחרון אף בעולם - נפילה. **ופלא שכל ה-7 הנוני"ם האחרים נמצאים דוקא במזמור של חג הגאולה - פסח** (מזמור ק"ז בתהילים). את המזמור הזה פותח דוד בדרישה שנודה לקב"ה שגאל ויגאל אותנו מיד כל המצרים לנו **"הדו לה' כי טוב כי לעולם חסדו יאמרו גאולי ה'**

החיזוק השבועי

'לשנה הבאה בארעא דישראל בני חורין' כיצד?!

רואים אנו סביבנו אנשים ההולכים כאחד האדם, ואף מראה חופשי ומאושר להם, אבל בעצם הוא עבד! יכול הוא להיות משועבד לתאוותיו! יכול להיות משועבד למעסיק מסוים! יכול להיות משועבד לחבר כלשהוא או אף לקבוצת חברים! יכול להיות משועבד לרצונות מסוימים, ואין בכוחו הנפשי לומר לא!!! זהו גם כן עבד. אז מיהו כן נחשב בן חורין?!

עם ישראל יצאו מעבדות לחירות בחג הפסח, ועם זאת עם ישראל קיבל מרצון להיות עבד ה' ללא יכולות שליטה של מישהו אחר או של משהו אחר. עבודת ה' מתוך בחירה, מתוך רצון, מתוך הבנה, שנעשה ונשמע זהו שאני רוצה לשמוע, רוצה לעשות.

וזה מה שאנחנו שואפים בעבודת ה' - שאנחנו נהיה עבדים להקב"ה אבל מרצון ודעה גמורה.

הליכות מבית מרן

שו"ת בחושן משפט

יש לי חנות מכולת בעיר. כל ערב פסח אני מוכר מצות שמורות במחיר השוק, אך כל שנה סמוך לחג הפסח מגיע יהודי מחוץ לעיר עם רכב מסחרי ומוכר מצות שמורות מאותם חברות שאני מוכר במחיר שובר שוק. האם אני יכול לעכב עליו (להתנגד)?

תשובה:

יותר בזול, אך הרמ"א שם גילה דעתו ופסק כדעת הר"י מיגש.

ונחלקו האחרונים אם מותר להזיל את המחיר כאשר נגרם בעקבות כך נזק לשאר המוכרים, וזאת על פי מה שנזכר במשנה (ב"מ ס' ע"א) שהמוכר פחות מהשער המקובל בשוק נקרא 'זכור לטוב' ומבארת הגמרא הטעם משום שמזיל את השער ואוצרי הפירות ימכרו לסוחרים יותר בזול. ועל פי זה כתב בשו"ת פנים מאירות (ח"א ס' ע"ח) דאם נגרם נזק עקב ההוזלה אסור להזיל את המחיר. דיש לדאוג גם לתקנת המוכרים. ועפ"י דבריו יש להבין דברי השואל ונשאל (ח"א סוף סימן כ') דכשסוחר העיר כאן מוכרים בזול, אין תקנה לקונים בזה שמוכרים מחוץ לעיר באים ומוזלים את הסחורה.

אומנם בשו"ת גור אריה יהודה (תאומים ח"מ ס' כ"ח) חולק על דברי הפנים מאירות וס"ל שאין חוששים לתקנת המוכרים, וכן נראה ממרן (בסימן רכ"ח) שמותר להזיל את השער ולא כתב שום תנאי ע"ש ודוק. ועוד יש לומר שבעיר גדולה יש די קונים הנ מאותה העיר הנ מהבאים מעיירות אחרות וכל דברי הפוסקים לא נאמרו בכהאי גוונא (עיין שו"ת שואל ונשאל שם ובספר הישר והטוב חכ"ג עמ' ק"ג) ועוד שיכול להתפרנס ממוצרים אחרים.

הלכה למעשה

אי אפשר לעכב במוכר שבא מחוץ לעיר ויכול למכור בכל מחיר שירצה.

הלכות עמרן

שבת הגדול

נהגו לדרוש בשבת הגדול בהלכה ובאגדה כדי להורות לעם את הדרך אשר ילכו ואת המעשה אשר יעשו. ואחד הטעמים שקורין אותו "שבת הגדול", משום שבשבת זו מתאסף קהל גדול לשמוע הלכות חשובות.

מאחר שעיקר דרשת שבת הגדול היא ללמד לעם את המעשה אשר יעשו, ועיקר ההכנות הם לפני החג, לכן כשחל ערב פסח בשבת נהגו להקדים את דרשת שבת הגדול שתהיה שהות לקהל לדעת איך להכין את צרכי החג.

יש מפטירים בשבת הגדול "וערב". ורוב הספרדים נוהגים לומר "וערבה" רק כאשר ערב פסח חל בשבת.

בדיקת חמץ

מקדימים לבדוק את החמץ ביום חמישי בערב שהוא ליל שישי, היינו ליל י"ג בניסן. ומתחילים לבדוק בצאת הכוכבים, ומברכים "על ביעור חמץ" כבכל שנה אע"פ שאוכלים חמץ ביום שישי וביום שבת, כיון שמשעת הבדיקה כל החמץ שבבית מבווער, חוץ מאותו מקום שם הוא מצניע את חמצו לצורך סעודותיו עד זמן איסורו. בבוקר יבער את עשרת הפתיתים וכן כל החמץ שמצא בעת הבדיקה. ומשייר רק חמץ מצומצם לשתי סעודות שבת, וישייר גם כל חמץ שרוצה לאכול ביום שישי.

טוב לשרוף את החמץ הנ"ל בשעות המוקדמות לפני הצהריים. אם לא שרף את החמץ בשעות הנ"ל - יכול לשרוף במשך כל יום שישי עד זמן הדלקת הנרות של ערב שבת.

הלכות שבת

הלכות טוחן (ב)

שאלה: האם מותר לחתוך את הירק התלוש או שיש בזה איסור טוחן?

תשובה: כתב מרן הרב במאמר מרדכי (שבת ח"ד עמ' תרד) שיש בזה כמה חילוקים, שאם חותכם לחתיכות קטנות מאוד, דהיינו דק דק, זה אסור והעושה כן עובר על איסור טוחן. ואם חותכם חתיכות גדולות מאד באופן שניכר לעין כל בלא פקפוק אין זה טחינה ומותר לעשות כן בשבת. ואם חותכם חתיכות גדולות מעט אין להקל אלא סמוך לסעודה. אולם לדעת הגרע"י בחזון עובדיה (שבת ח"ד עמ' רסו) מותר לחתוך דק דק אם אוכלו לאלתר.

שאלה: מהו הזמן שנחשב סמוך לסעודה?

תשובה: כתב הבן איש חי (ש"ש משפטים ה"ב) שתוך שעה סמוך לסעודה נחשב סמוך לסעודה ומותר לחתוך ירקות גדולות מעט. וכ"כ הרב במאמר מרדכי (ח"ד עמ' תרו) שתוך שעה נחשב סמוך לסעודה. אולם הגרע"י בחזון עובדיה (שבת ח"ד עמ' רסו) שרק בזמן שבעל הבית יוצא מבית הכנסת מותר לחתוך, שהם דקות מועטות, ואם בני הבית מרובים אפשר להקל תוך חצי שעה.

שיעורי תורה מרבני בית מרן במגוון נושאים <<

שיעורי בית מרן

"קמחא דפסחא"
לעמלי תורה נזקקים

כל התורם 260 ש"ח ומעלה לקמחא דפסחא
יתפללו עליו ועל בני ביתו באשמורת הבוקר
בבית מדרשנו בחודש ניסן בס"ד
054-4477562 חפשו: "עטרת מרדכי"

עטרת תפארת

העלון מוקדש לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה
לרפואת אשת מרן זיע"א הרבנית צביה חנה בת אביגיל תחי'
לרפואת עדי בת מזל תחי' וריעות בת גילה תחי'

אורייתא הפרשה מזווית נשית

גם הגאולה מתחילה בכפייה ומסתיימת ברצון-
התהליך הזה דומה מאוד לתהליך שאותו עובר עם ישראל בתקופת
הגאולה. יש דברים בתהליך זה שבאים עלינו בתחילה בכפייה, ורק
מאוחר יותר מתעוררת בנו ההבנה הפנימית שמביאה עמה התלהבות
של קדושה.

מהלך זה נרמז בפסוק בשיר-השירים: "מושכני, אחרך נרוצה". בתחילה
הקב"ה הוא זה שמושך אותנו אליו, הוא כופה עלינו הר כגיגית. רק אחרי
שאנחנו באים אליו ואנחנו חווים את מהלך הגאולה, רואים אותו עין בעין,
אז משהו בתוכנו מתלהט ואנחנו מתלהבים מרוב אור וקדושה ואף
אומרים בקול גדול: "נעשה ונשמע".

אנחנו נושאים תפילה שתהליך הגאולה של עם ישראל יעלה ויתחזק.
אנו מוסיפים יותר אומץ, יותר שירה, יותר רצון, יותר שמחה. ומתוך כך
תבוא גאולה שלמה. "שמח נפשנו בישועתך".

בפרשתנו כתוב על הקרבן "יקריב אותו לרצונו לפני ה'". חכמינו ז"ל
למדו מהמילים "יקריב אותו" - שהמקריב את קורבנו עושה את זה בעל
כורחו, בכפייה. ומהמילים "לרצונו" למדו חכמים שהוא מקריב את הקרבן
לרצונו. והדברים נראים תמוהים, שכן איך ייתכן מצב של כפייה ורצון בעת
ובעונה אחת?

התשובה לכך מסתתרת בהמשך הפסוק, בכתוב "לפני ה'". נכון שבתחילה
כופים את האדם, מאלצים אותו להגיע לירושלים, לבית המקדש. אך ברגע
שהוא ניצב שם לפני ה' - הוא משתנה. כשהוא נפגש עם המקום היפה
ביותר בעולם, נוי של עולם, כשהוא חווה שם קדושה עילאית, כשהוא רואה
עשרה נסים גלויים, כשהוא רואה פני כהן גדול שמזהירים כזוהר הרקיע,
כשהוא מריח את ריח הקטורת, כשהוא שומע את שירת הלויים בשיר שלא
נשמע כמותו מעולם, כשהוא מרגיש את השראת השכינה בפועל ממש -
כל אלו מעוררים את הרצון הפנימי שלו להיות נקי וטהור מאותו חטא שנפל
בו, ובאופן מידי הוא מקריב את הקרבן, מתוך רצון ושמחה.

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

חשיבות חודש ניסן - "החודש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם
לחדשי השנה". רובו של החודש ימים טובים: בראש חודש ניסן הוקם המשכן
ו"ב יום הקריבו הנשיאים את קרבנם, ועוד בו שבעת ימי הפסח ובו נגאלו
ממצרים ובו עתידין להגאל. ולכן יש בו הלכות מיוחדות.
כשאומר אדם על חודש ניסן שהוא ה"חודש הראשון" הוא מקיים מצוות עשה
דאורייתא של "החודש הזה לכם ראש חדשים" וכו', וכל זאת כדי לזכור את
החודש שבו יצאנו ממצרים.

שואלין בהלכות פסח - קודם לפסח שלשים יום. על כן חובה על כל איש
ישראל לשנן לעצמו היטב במשך ימים אלו יום את ההלכות הקשורות לחג
הפסח, ולהתחיל גם בניקוי הבית ובקניית מוצרים לפסח. ורבים מיראי ה'
וחושבי שמו נוהגים להתחיל בזה מיום י"ד באדר.

גם אם אדם למד את ההלכות האלו בשנים עברו, ישוב ללומדם בכל שנה
מפני שהשכחה מצויה. ועוד טעם יש בזה, שכל הלומד הלכה - בורא מלאך
השומרו שלא יכשל בה.

תחנון בניסן - אין אומרים תחנון ונפילת אפים בכל חודש ניסן, שרובו ימים
טובים בגלל הקרבת הנשיאים וימי הפסח.

אין אומרים מזמור "למנצח... יענך" ו"תפילה לדוד" בשחרית כל החודש.
והאשכנזים אומרים "למנצח... יענך" כל החודש חוץ מערב פסח וחול
המועד שלא אומרים.

פיה פתחה נשים ונפלאות

הרב עושה תיקונים

באחד הימים, זכיתי לשעתיים וחצי של עבודה עם הרב זצ"ל במתן תשובות
למכתבים שהתקבלו בעבורו. תוך כדי עבודה התקבלו טלפונים דחופים ביותר,
ולאחר מתן הפסיקה, העצה או הברכה, הרב חזר לאותו מקום במכתב שהיה מרוכז
בו קודם. תוך כדי העבודה נתתי לרב ערימה של המלצות והסכמות שהכנתי כדי
שיחתום עליהן. בהמלצה אחת הרב מצא טעות דפוס. ביקשתי מחילה על שהטרחתי
אותו ולא שמת לי לב לטעות. הרב, כדרכו, חיך וסיפר לי סיפור:

כאשר התחלתי את עבודתי כדין נתן לי אחד מחברי הדיינים לקרוא פסק הלכה
באחד מהדיינים שבאו לפנינו, כדי שאם אסכים - אצטרף ואחתום. קראתי את מה
שחברי כתב, פסק הדין היה נכון, אבל היו בו כמה טעויות בהקלדה. אמרתי לחברי
הדיין שאני לוקח את המסמך לעיין בו ואחזיר אותו מחר. למחרת החזרתי אותו
מתוקן מכל שגיאות הכתיב שהיו בו. שאל אותי חברי הדיין: "למה תיקנת? הטעויות
האלה לא היו משמעותיות".

באותה שעה התערב אב בית הדין ואמר לחברי הדיין: "טוב מאוד עשה הרב אליהו
שתיקן טעויות דפוס. צריך להוציא דבר ראוי ומתוקן, אפילו אם בשביל זה צריך
לקרוע את כל המסמך כולו".

לאחר שהרב סיפר לי את הסיפור הזה הוא אמר לי: "אל תהססי לקרוע מכתב ולתקן
אותו שנית. אל תחשבי אף פעם ש'לא נעים' - העיקר להוציא דבר נכון ומתוקן".

(נעמי קנובל, המזכירה של הרב)

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: ויקרא

עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

מהם ראשי התבות של "בערתי הקדש מן הבית"?

משפחתי נמצאת בארץ-ישראל כבר עשרה דורות ויותר. אחד מבני הדורות הקודמים היה ש"דר (שליח דרבנן) שאוסף כספים בעבור בני ארץ-ישראל. הש"דר היה מציד בכתב שליחות של כל גדולי החכמים בדורו כדי שידעו להכיר בו כשלוחה של ארץ-ישראל, כתבי שליחות אלה הם מסמכים בעלי חשיבות גדולה. כתב אחד כזה עבר במשפחתנו מדור לדור. בתחתית כתב השליחות היה כתוב: "כתב השליחות הזה יעבר בירשה, מאב לבן במשפחה. לא ימכר אלא במקרה שלמישהו לא יהיה ממה להתפרנס". כתב שליחות זה של הרב יפה ז"ל הגיע אלי, והמצב הכלכלי הקשה הגיע אלי גם הוא. לא היה לי במה לפרנס את בני ביתי, ויום אחד עלה בדעתי למכור את כתב השליחות הזה לאספנים. הייתי מספק אם המעשה הוא מעשה נכון, והלכתי לקבל עצה מהרב זצ"ל. הרב ראה את כתב השליחות ואמר לי: "לפי התנאים של הכתב מתר לך למכור אותו". שמחתי על התשובה וקמתי לצאת מבית הרב, בעודי בפתח הדלת, אמר לי הרב: "אתה יודע מה ראשי התבות של 'בערתי הקדש מן הבית'?" "כן", מלמלתי לעצמי מבלי ששמתי לב לדברי הרב. כשיצאתי מבית הרב והפנמתי את דבריו, התגלגלתי מצחוק. היום, כשמצבי הכלכלי הוא הרבה יותר טוב, אני מודה לקב"ה על כך שלא מכרתי אוצר משפחתי כל כך חשוב ברגע של חלשה.

(ישראל גלים מתוך "אביהם של ישראל 3")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים, בפרשת השבוע שלנו נאמר: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה'" (א, ב')

עקרה של הכפרה בהקרבת הקרבן הנה כאשר האדם בא בלב נשבר ונדכה.

הרב אליהו כי טוב, בעל 'ספר התודעה', תאר את דרכו של החוטא המביא קרבן לבית המקדש כך: נניח שהחוטא גר בצפון הארץ, וכעת הוא מגיע לירושלים... הנה מגיע אותו אדם לבית המקדש ומחפש את האחראי. אומרים לו: כהן פלוני הוא אחראי המשמרת. נגש אותו אדם לכהן ואומר לו: אני צריך להביא קרבן. הכהן מברר: איזה עוון עשית? שואל הלה: לשם מה אתה צריך לדעת? מסביר לו הכהן, שעליו לדעת באיזה חטא חטא, כדי להורות לו איזה סוג קרבן עליו להביא. לא נותרת לאיש החוטא בררה, ועליו לפרט את חטאו באזני הכהן. לשמע הדברים מידעצת הכהן: כזה עוון עשית! מיד מתמלא אותו אדם בושה וכלמה.

מוציא הכהן פתק מכיסו, ואומר לאיש: קח פתק זה ולך אל מקום פלוני, שם תקנה לך בהמה לקרבן...

החוטא מקבל את הקרבן וחוזר אתו לבית המקדש. הוא פונה לאחד הכהנים כדי שידריך אותו כיצד יש לשחט את הקרבן. מתבונן בו הכהן ושואל: איזה עוון עשית? שוב מתפלא החוטא: לשם מה עליך לדעת זאת? והכהן משיב: כדי לדעת אם יש לשחט את הקרבן בדרום או בצפון וכו'. פעם נוספת מפרט החוטא את חטאו. הכהן השומע נדהם למשמע אזניו, ומביא הקרבן בוש ונכלם.

לבסוף כשהוא מגיע אל הכהן השוחט, אומר לו הכהן: סמך את ידך על הקרבן. מסתכל הכהן על החוטא ועל קרבנו וממלמל לעצמו: אם אדם זה חטא - מה אשמה הבהמה? נכנסים דבריו של הכהן לתוך לבו של החוטא, ולבו נכנע. וכך מכפר הקרבן על האדם. והיום שאין לנו קרבנות, נשארו לנו התפלות. ולכן צריכים אנו מאד לכוון בתפלותינו שיהיו קרבן לרצון לפניו.

גדולים צדיקים

מרן בעל "השלחן ערוך" - רבי יוסף קארו

היה אחד מפוסקי ההלכה הגדולים ביותר שקמו בעולם היהודי. מכונה בשם "הבית יוסף" על שם חבורו ההלכתי "השלחן ערוך" המהווה את ספר היסוד לפסיקה ההלכתית בקרב כל עדות ישראל בחמש מאות השנים האחרונות. נולד בספרד בשנת רמ"ח (1488), ובהיותו בן ארבע גרש עם הוריו מספרד, והם נתישבו בתורכיה. משם עבר לבולגריה, בשנת 1536 עלה לארץ ישראל והתיישב בצפת. נסמך על ידי רבי יעקב בירב וזכה להיות הראשון מבין ארבעת התלמידים שהסמכו על ידו עם חידוש הסמיכה (תשאלו את ההורים על המשג "סמיכה") לאחר שעזב רבי יעקב בירב את צפת, היה רבי יוסף קארו ראש החכמים בעיר, ועמד בראש ישיבה גדולה. בין תלמידיו היו רבי משה קורדוברו, ורבי משה אלשיך. חבר גם את "כסף משנה" ו"אבקת רוכל".

נפטר בשיבה טובה ביום ה', י"ג בניסן של"ה 1575. זכותו תגן עלינו.

חידות

1. איך נקרא הקמח המנפה, הנקי והמבחר ממנו הביא העני את מנחתו?
2. אילו 2 דברים אסורים להיות מקורבים על גבי המזבח?
3. איך פסח רמזו בפרשה?
4. איזו פעולה עשה הכהן לפני כל הקרבת קרבן מן החי?
5. על איזה קרבן בפרשתנו לא שמים שמן ולבונה?
6. מה חייב להיות על כל קרבן (וגם על השלחן)?
7. כמה סוגי מנחות מזכרים בפרשה?

בדיחה

הרגע הזה שאמא מנסה להפטר מכל החמץ שיש בבית לפני פסח:
 -"אמא מה את מכינה לצ'הרים?"
 -"בורקס במלוי ספגטי עם חתיכות חלה ונגיעות של לחם פרוט ברטב פרוי לחם"

בין הפותרים תערך הגרלה אחת לחודש על כרטיס ספר ע"ש 50 ש"ח

את התשובות יש לשלוח עד יום שלישי למייל ateretme@gmail.com או להניח בתיבה המוגנת בחצר בית הכנסת רחוב זכריה מדאר 31' רחובות לברורים 08-9397933